

بررسی برخی از خصوصیات زیستی ماهی سلطان ابراهیم (*Nemipterus japonicus*) در آب‌های ساحلی استان بوشهر

مهناز کردگاری*: دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس، صندوق پستی: ۷۹۱۴۵-۱۳۱۱

تورج ولی‌نسب: مؤسسه تحقیقات شیلات ایران، تهران، صندوق پستی: ۱۴۱۰۵-۶۱۱۶

شهلا جمیلی: مؤسسه تحقیقات شیلات ایران، تهران صندوق پستی: ۱۴۱۰۵-۶۱۱۶

آرش حق‌شناس: پژوهشکده میگوی کشور، بوشهر، صندوق پستی: ۱۵۹۷

تاریخ پذیرش: اردیبهشت ۱۳۹۲

تاریخ دریافت: بهمن ۱۳۹۱

چکیده

مطالعه برخی از خصوصیات زیستی (تغذیه و تولیدمثل) ماهی سلطان ابراهیم گوازیم دم رشته‌ای (*Nemipterus japonicus*) در آب‌های خلیج فارس (استان بوشهر) با بررسی ۳۶۰ نمونه ماده و ۱۴۳ نمونه نر صید شده توسط تراول کف از آبان ۱۳۸۵ تا مهر ۱۳۸۶ به طور ماهانه انجام پذیرفت. کوچک‌ترین و بزرگ‌ترین نمونه زیست‌سنگی شده به ترتیب دارای طول چنگالی ۷۵ و ۲۷۳ میلی‌متر بودند. با توجه به رابطه توانی بین طول چنگالی و وزن، رشد این گونه ایزو متريک (همگن) و میزان $b/987321$ میزان محاسبه گردید. شاخص خالی بودن معده $45/6 - 7$ درصد به دست آمد که بیانگر تغذیه متوسط این گونه می‌باشد. درصد فراوانی معددهای خالی $45/7$ ، نیمه‌پر $39/4$ و پر $14/9$ بود. شاخص ارجحیت تغذیه (F_P) نشان داد که سخت‌پوستان ($2/78\%$) غذای اصلی، نرم‌تان ($7/22\%$)، ماهی‌ها ($7/20\%$)، کرم‌های پرtar ($2/19\%$) و روزنده‌ران ($7/11\%$) غذای فرعی و فیتوپلانکتون‌ها ($9/9\%$ ، کرم‌های نماتود ($0/8\%$ ، خارپوستان ($3/2\%$) و گیاهان دریایی ($3/0\%$) غذای تصادفی شناخته شدند. بیشترین و کمترین مقدار شدت تغذیه (GSI) در جنس نر به ترتیب در دی‌ماه و آذرماه و در جنس ماده به ترتیب در فروردین‌ماه و آذرماه به دست آمد. در نهایت نتیجه گرفته شد که این گونه دارای تغذیه جانوری بوده و در گروه ماهیان با تغذیه متوسط می‌باشد و غذای اصلی آن را انواع سخت‌پوستان تشکیل می‌دهند. نسبت جنسی کل $2/6$: $1/0$ (نر به ماده) محاسبه گردید که با نسبت $1:1$ اختلاف معنی داری داشت. بیشترین مقدار GSR برای ماهی ماده در فروردین‌ماه و سپس در شهریور‌ماه و برای ماهی نر در شهریور‌ماه و سپس در فروردین‌ماه به دست آمد. تخم‌ریزی این گونه طولانی (از بهمن‌ماه تا شهریور‌ماه) و از نوع چند مرحله‌ای (Batch spawner) می‌باشد و دارای دو پیک بهاره و پاییزه بوده و پیک اصلی در بهار و دومین پیک با شدت کمتر در پاییز می‌باشد.

کلمات کلیدی: تغذیه، تولیدمثل، سلطان ابراهیم، *Nemipterus japonicus*، استان بوشهر

مقدمه

و Newell، ۱۹۹۷؛ Jones، ۱۹۸۶). ضمناً شناسایی خرچنگ‌های موجود در محظیات دستگاه گوارش ماهی مذکور در موزه جانورشناسی آلمان انجام گرفت.

جهت تعیین شاخص شدت تغذیه (GSI)^۱ از فرمول زیر استفاده شد (Biswas، ۱۹۹۳).

$$GSI = \frac{W}{W} \times 100$$

W : وزن محظیات دستگاه گوارش (گرم)

W: وزن ماهی (گرم)

برای تعیین شاخص تهی بودن معده (V)^۲ از فرمول زیر استفاده شد (Euzen، ۱۹۸۷).

$$V = \frac{E_s}{T_s} \times 100$$

V : شاخص تهی بودن معده

E_s : تعداد معده‌های خالی

T_s: تعداد کل معده‌های مورد بررسی

تفسیر مقدار V بدست آمده به صورت زیر می‌باشد (Euzen، ۱۹۸۷).

اگر $V < 20$ باشد بیانگر آن است که گونه پرخور می‌باشد.
اگر $20 \leq V < 40$ باشد بیانگر آن است که گونه نسبتاً پرخور می‌باشد. اگر $40 \leq V < 60$ باشد بیانگر آن است که گونه با تغذیه متوسط می‌باشد. اگر $60 \leq V < 80$ باشد بیانگر آن است که گونه نسبتاً کم خور می‌باشد و اگر $80 \leq V < 100$ باشد بیانگر آن است که گونه کم خور می‌باشد.

برای محاسبه ارجحیت غذایی (F_P)^۱ از فرمول زیر استفاده شد (Euzen، 1987).

$$F_P = \frac{N_P \times 100}{N_1}$$

F_P : فراوانی طعمه

N_P : تعداد معده که دارای طعمه P هستند.

N₁ : تعداد معده‌های پر بررسی شده

اگر مقدار F_P بزرگ‌تر از ۵۰٪ باشد طعمه غذای اصلی، اگر F_P کمتر از ۵۰٪ باشد طعمه غذای فرعی و اگر مقدار F_P کمتر از ۱۰٪ باشد طعمه غذای اتفاقی محسوب می‌شود.
در مطالعات تولیدمثلى، ابتدا گنادها توزین سپس تعیین جنسیت انجام و برای تعیین زمان اوج تخم‌ریزی از نسبت

ماهی سلطان ابراهیم گوازیم دم رشتهدی (Nemipterus japonicus) متعلق به خانواده گوازیم ماهیان می‌باشد (Bianchi و Fischer، ۱۹۸۴). گوازیم ماهیان با داشتن ۵ جنس و ۶۲ گونه در آب‌های گرمسیری و نیمه‌گرمسیری اقیانوس هند و غرب اقیانوس آرام انتشار دارند (Russell، ۱۹۹۰). طبق آخرین گزارشات FAO در سال ۱۹۹۷، ۹ گونه از این خانواده در خلیج فارس شناسایی شده است (Carpenter، ۱۹۹۷). ماهی سلطان ابراهیم گونه‌ای کفزی بوده و در آب‌های ساحلی شنی و گلی در عمق ۵-۸۰ متری و عموماً به صورت گروهی یافته می‌شود (Russell، ۱۹۹۰) و به طور گسترده در اقیانوس هند-آرام از دریای سرخ و سواحل شرقی آفریقا تا فیلیپین و ژاپن یافت می‌شود (Russell، ۱۹۹۳).

صید عمده آن توسط تراول کف انجام می‌گیرد. طی سال‌های اخیر در خلیج فارس و دریای عمان میزان ذخایر این ماهی افزایش یافته و جزء ده گونه غالب محیط آبی محسوب گشته است به طوری که میزان صید این ماهی در استان بوشهر طی سال ۱۳۸۹ به ۳۱۲۶ تن رسیده است (اداره کل امور معاونت صید و بنادر ماهیگیری، ۱۳۹۰). با توجه به افزایش میزان صید و ارزش اقتصادی این گونه در سال‌های اخیر، مطالعات بیولوژیکی این ماهی به منظور اعمال مدیریت صحیح در صیادی و تکثیر و پرورش ضروری به نظر می‌رسد.

مواد و روش‌ها

از آبان ۱۳۸۵ تا مهر ۱۳۸۶، جماعت ۵۹۵ نمونه صید شده با تراول کف توسط شناورهای منطقه و گشت‌های تحقیقاتی، از آب‌های ساحلی استان بوشهر (بخش شمالی خلیج فارس)، جمع‌آوری و مطالعه گردید. بهدلیل طوفان گونو و حاکم بودن شرایط نامساعد جوی در خرداد ماه ۱۳۸۶ هیچ‌گونه نمونه‌ای به دست نیامد. زیست‌سنگی پارامترهای طولی (طول چنگالی) و وزنی (بهترین با دقت میلی‌متر و دهم گرم) انجام گرفت. پس از کالبدشکافی، کبد و محظیات دستگاه گوارش توزین و وضعیت معده از لحظه پر (۱۰۰٪)، نیمه پر (۵۰٪) و خالی (۰٪) بررسی شد. جداسازی و شناسایی محظیات ماکروسکوپی و میکروسکوپی دستگاه گوارش تا حد امکان و با استفاده از لوب و در صورت نیاز توسط میکروسکوپ و با استفاده از منابع مختلف انجام گردید (حسین‌زاده صحافی و همکاران، ۱۳۷۹؛ Newell،

۱- GastroSomatic Index

۲- Vacuity Index

۳- Food preference

رشد یکسان می‌نماید. به منظور سنجش این اختلاف از آزمون t پائولی استفاده شد (Pauly, ۱۹۸۴).

$$t = [(S.dx)/(S.dy)] \times \left[\frac{(|b-3|)}{\sqrt{(1-r^2)}} \right] \times \left[\sqrt{(n-2)} \right]$$

$S.dx$: انحراف معیار لگاریتم طبیعی طول چنگالی

$S.dy$: انحراف معیار لگاریتم طبیعی وزن

b : شب خط

r^2 : ضریب تعیین

n : حجم نمونه

به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها، کلیه اطلاعات وارد برنامه کامپیوتروی Excel گردید و رسم نمودارها توسط همین نرم‌افزار "SPSS" انجام گرفت. جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم‌افزار "Bagenal ۱۵.۰" استفاده شد. از آزمون کای اسکوئر برای پی بردن به اختلاف معنی‌داری بین دو جنس نر و ماده استفاده شد. از آزمون من-ویتنی برای مقایسه میانگین‌ها استفاده شد.

گنادوسوماتیک یا شاخص رسیدگی حنسی (GSR) برای ماهیان نر و ماده استفاده گردید (Biswas, ۱۹۹۳).

$$GSR = 100 \times (\text{وزن ماهی} / \text{وزن گناد})$$

وزن گناد (گرم)، وزن ماهی (گرم)

تعیین مراحل رسیدگی جنسی ماده بر اساس مشاهدات ماکروسکوپی (مشاهده تخمک‌ها با چشم غیرمسلح، چسبندگی و شفافیت تخمک‌ها، میزان توسعه عروق خونی و میزان فضای اشغالی تخمدان در حفره شکمی) و بر اساس کلید ۵ مرحله‌ای انجام گرفت (Bagenal, ۱۹۷۸). همچنین از درصد فراوانی مراحل باروری ۴ و ۵ به تفکیک ماه در تعیین زمان تخم‌ریزی استفاده شد.

شاخص کبدی با استفاده از فرمول زیر محاسبه گردید تا رابطه تعییرات وزن کبد با تولیدمثل مشخص گردد (Fouda, ۱۹۹۳).

$$HSI = \frac{\text{وزن کبد}}{\text{وزن ماهی}} \times 100$$

وزن کبد (گرم)، وزن ماهی (گرم)

جهت مطالعه الگوی رشد، رابطه طول و وزن با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد (Biswas, ۱۹۹۳).

$$W = aL^b$$

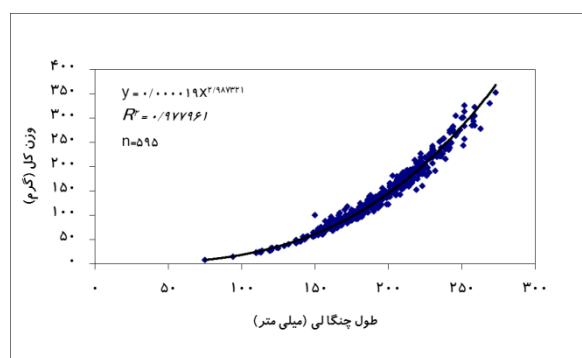
W : وزن ماهی

L : طول ماهی

b : نمای معادله توانی

a : ضریب ثابت

در رابطه طول وزن مقدار b معمولاً در محدوده ۲/۵ تا ۴ می‌باشد و نوع رشد ماهی یعنی همگن (ایزومتریک) و غیرهمگن (آلومتریک) بودن را مشخص می‌کند. اگر عدد به دست آمده برای b با عدد ۳ اختلاف معنی‌داری نداشته باشد رشد ماهی همگن (ایزومتریک) است یعنی ماهی بهطور معمول در سه بعد

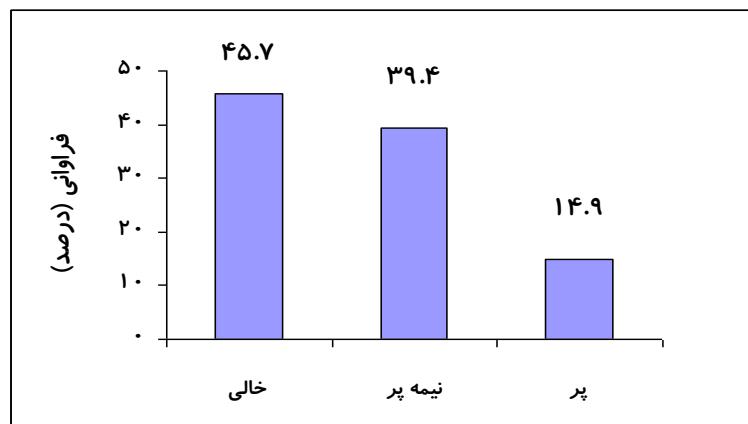

شکل ۱: رابطه طول چنگالی با وزن کل در ماهی سلطان ابراهیم (*N. japonicus*) آب‌های بوشهر سال ۸۶-۸۵

گرفت. درصد فراوانی معده‌های خالی ۴۵/۷، نیمه پر ۳۹/۴ و پر ۱۴/۹ بود (شکل ۲).

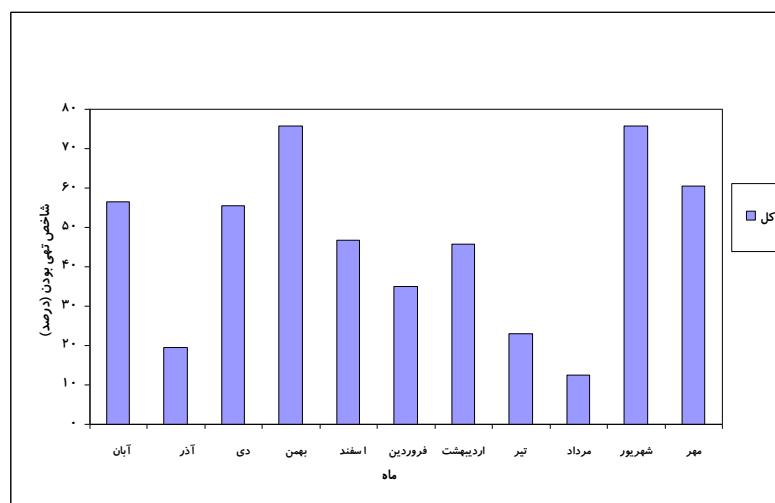
جهت مطالعات تغذیه، دستگاه گوارش ۵۹۵ عدد ماهی سلطان ابراهیم (*N.japonicus*) طی یک‌سال مورد بررسی قرار

شکل ۲: درصد فراوانی معده‌های پر، نیمه پر و خالی ماهی سلطان ابراهیم (*N.japonicus*) در آب‌های استان بوشهر ۸۶-۸۵

سال ۸۶-۸۵ درصد به دست آمد.

شکل ۳ شاخص تهی بودن معده را به طور ماهانه در ماهی سلطان ابراهیم نشان می‌دهد. شاخص تهی بودن کل طی یک

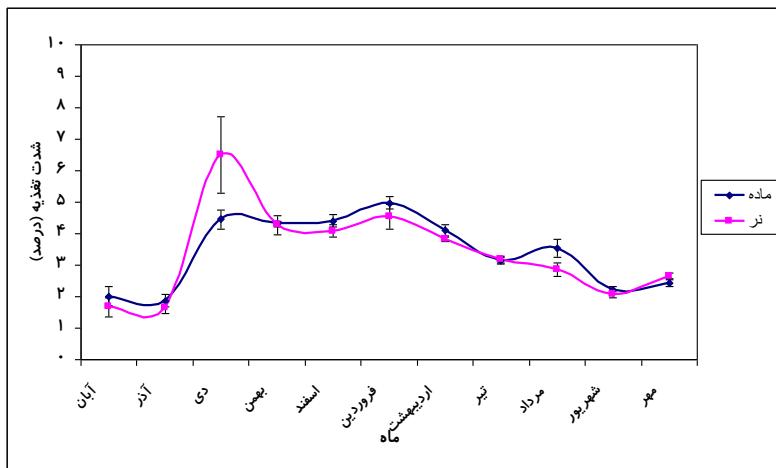

شکل ۳: شاخص تهی بودن معده ماهی سلطان ابراهیم (*N.japonicus*) آب‌های استان بوشهر ۸۶-۸۵

(۱/۸۶ و ۱/۶۵) در آذرماه به دست آمد. نتایج آزمون من ویتنی در خصوص GSI در دو جنس نر و ماده نشان می‌دهد که اختلاف معنی‌داری در میزان تغذیه دو جنس وجود دارد ($.(Sig.=0.043$ و $Z=-2.023$).

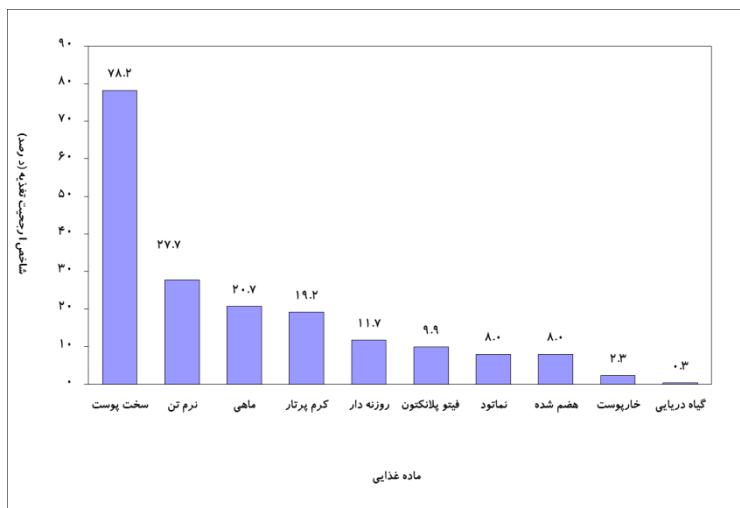
تغییرات ماهانه شدت تغذیه (GSI) به تفکیک جنس در شکل ۴ نشان داده شده است. بیشترین مقدار شدت تغذیه در ماهی نر در دی‌ماه (۶/۵۰)، در ماهی ماده در فروردین ماه (۴/۹۷) و کمترین مقدار آن برای جنس نر و ماده به ترتیب

شکل ۴: تغییرات شاخص نسبی شدت تغذیه (GSI) در ماهی سلطان ابراهیم (*N. japonicus*) آب‌های استان بوشهر ۸۵-۸۶

نماتود ۰/۰، خارپوستان ۲/۳ و گیاه دریابی ۰/۳ درصد محاسبه شد (شکل ۵).

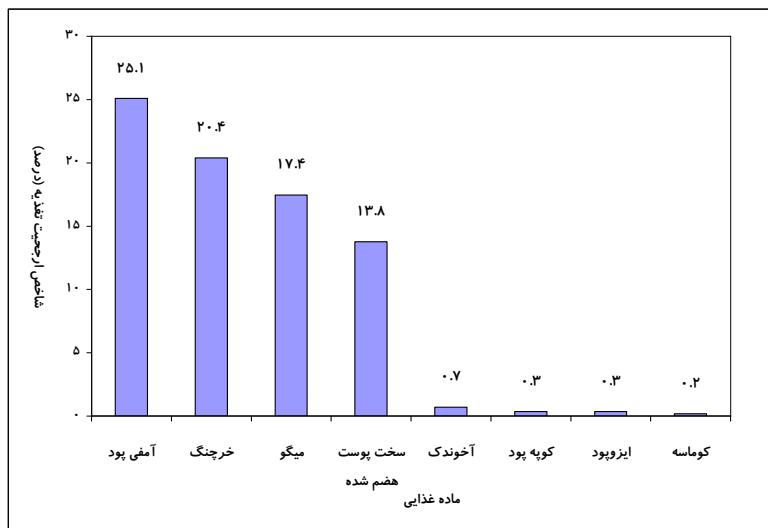
در ماهی سلطان ابراهیم شاخص ارجحیت تغذیه (Fp) برای سخت‌پوستان ۷۸/۲، نرم‌تن ۲۷/۷، ماهی ۲۰/۷، کرم‌های پرتار ۱۹/۲، روزنه‌داران ۱۱/۷، فیتوپلانکتون ۹/۹، کرم‌های

شکل ۵: شاخص ارجحیت تغذیه (Fp) در ماهی سلطان ابراهیم (*N. japonicus*) در آب‌های استان بوشهر ۸۵-۸۶

کوماسه (۰/۲) درصد به‌دست آمد که در نتیجه مطالعات جزئی‌تر روی سخت‌پوستان مورد تغذیه توسط ماهی سلطان ابراهیم به‌دست آمده است (شکل ۶). تنها ۵٪ از کل میگوها شناسایی گردید که شامل گونه *Penaeus semisulcatus* و *Palaemonidae* بود.

سخت‌پوستان شناسایی شده شامل رده‌های Copepoda و Rastellata، Malacostraca، Cumacea، Squilla sp. (خرچنگ و میگو) و Decapoda، Amphipoda و زیر راسته Stomatopoda بودند. شاخص ارجحیت تغذیه برای خرچنگ (۲۰/۴)، میگو (۱۷/۶)، آمفی پود (۲۵/۱)، آخوندک (۰/۷)، کوپه‌پود (۰/۳)، ایزوپود (۰/۳) و

شکل ۶: شاخص ارجحیت تغذیه (F_P) انواع سخت پوستان تغذیه شده توسط ماهی سلطان ابراهیم (*N. japonicus*) در آب‌های استان بوشهر ۸۶-۸۵

خرچنگ شناسایی شده *Thylocarcinus sp.* بود (جدول ۱).

خرچنگ‌های شناسایی شده در دستگاه گوارش ماهی سلطان ابراهیم به شرح جدول زیر می‌باشند. فراوان‌ترین

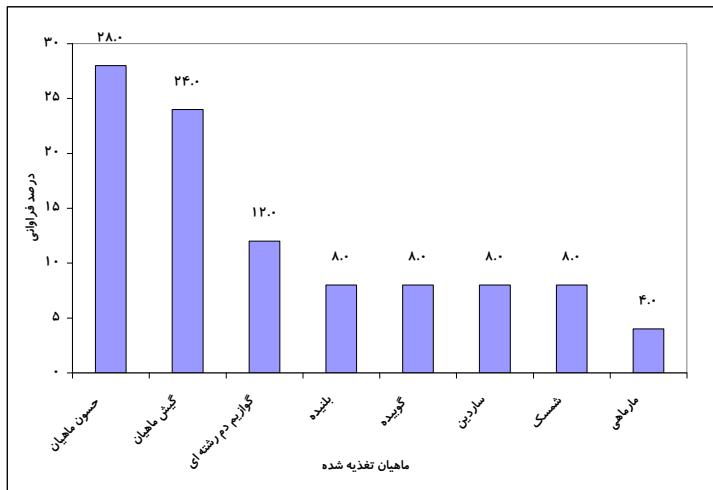
جدول ۱: گونه‌های خرچنگ شناسایی شده در دستگاه گوارش ماهی سلطان ابراهیم

فرآوانی	گونه
۵	<i>Eucrate haswelli</i>
۸	<i>Thylocarcinus sp.</i>
۵	<i>Charybdis sp.</i>
۶	<i>Philyra globulosa</i>
۱	<i>Iphiculus spongiosus</i>
۱	<i>Aphaedae sp.</i>
۱	<i>Thalamita sp.</i>
۱	<i>Portunus sp.</i>

درصد)، گوبیده Gobiidae (۸ درصد)، بلنیده Blenniidae (۸ درصد) و مارماهی (۴ درصد) بود. از شگ‌ماهیان گونه ساردین چرب *Sardinella longiceps* و شمسک *Ilisha sp.* شناسایی شدند (شکل ۷).

ماهیان شناسایی شده در معده ماهی شامل حسون‌ماهیان *Saurida tumbil* (۲۸ درصد) با غالبیت گونه‌ای Synodontidae گیش‌ماهیان Carangidae (۲۴ درصد)، شگ‌ماهیان Nemipteridae (۱۶ درصد)، گوازیم ماهیان Clupeidae (۱۲)

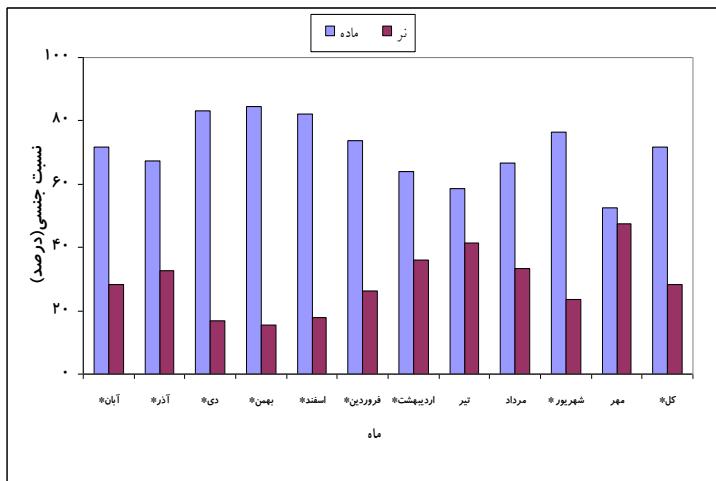

شکل ۷: درصد فراوانی ماهیان مختلف تقدیم شده توسط ماهی سلطان ابراهیم در آب‌های استان بوشهر ۸۵-۸۶

بودند (شکل ۸). جهت بی‌بردن به معنی دار بودن آماری این اختلاف از آزمون کای اسکوئر استفاده شد. انجام آزمون کای اسکوئر در سطح اطمینان ۹۵٪ بیانگر وجود اختلاف معنی دار در ماههای آبان، آذر، دی، بهمن، اسفند، فروردین، اردیبهشت و شهریور می‌باشد ($\chi^2 = ۹۳/۶۱۶$ ، $df = ۱$ ، $X = ۰.۵$).

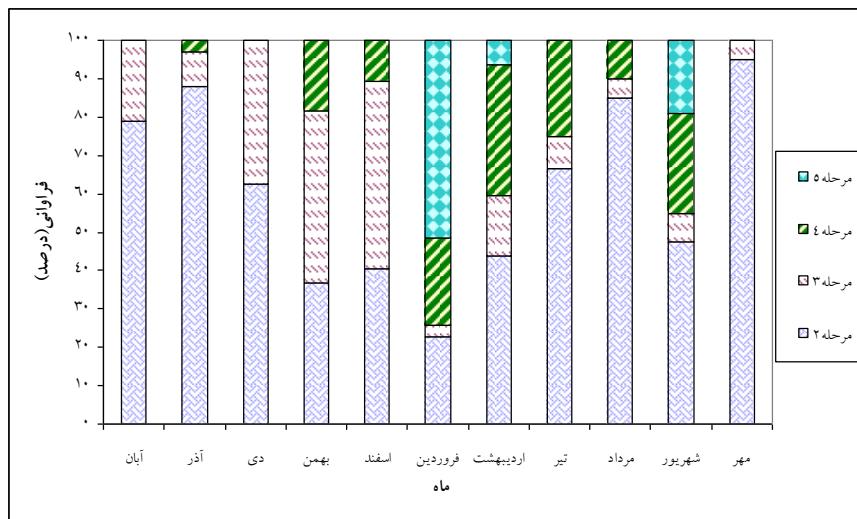
از مجموع ماهی‌های زیست‌سنجدی شده، ۱۴۳ ماهی نر و ۳۶۰ ماهی ماده ماهی بودند. نسبت جنسی برای ماهی سلطان ابراهیم ۱ به ۲/۶ (نر به ماده) محاسبه شد. به عبارتی طی یک سال ۲۸ درصد جنس نر و ۷۲ درصد جنس ماده بودند. نتایج نشان می‌دهد که ماده‌ها در تمامی سال نسبت به نرها غالب

شکل ۸: تغییرات ماهانه نسبت جنسی ماهی سلطان ابراهیم (*N. japonicus*) در آب‌های استان بوشهر ۸۵-۸۶

مرحله چهارم جنسی به مقدار جزیی در آذر و سپس از بهمن تا شهریور ماه دیده شد. مرحله پنجم جنسی فقط در ماههای فروردین، شهریور و اردیبهشت ماه مشاهده شد.

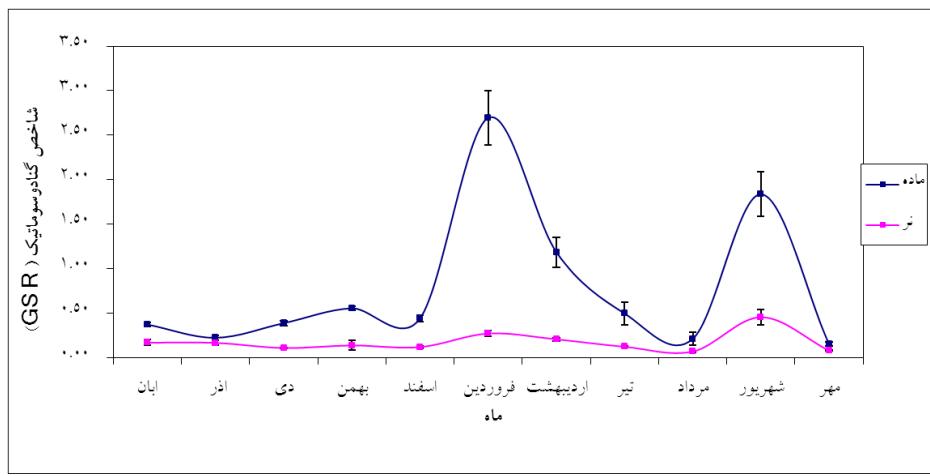
با توجه به شکل ۹ مرحله دوم جنسی در کل ماههای نمونه‌برداری دیده شد و بیشترین درصد فراوانی را نسبت به دیگر مراحل به خود اختصاص داده است. بعد از مرحله دوم جنسی، مرحله سوم جنسی بیشترین درصد فراوانی را دارد.

شکل ۹: درصد فراوانی مراحل مختلف رسیدگی جنسی سلطان ابراهیم (*N. japonicus*) به تفکیک ماه در آب‌های استان بوشهر ۸۵-۸۶

نر هم بیشترین مقدار در شهریور ماه ($45/0$) و سپس در فروردین ماه ($27/0$) به دست آمد (شکل ۱۰). مقایسه GSR در دو جنس نر و ماده با آزمون من ویتنی نشان داد که تفاوت معنی‌داری در GSR افراد نر و ماده وجود دارد ($Z=425/0$ و $Z=10/0$, $P=0/000$.

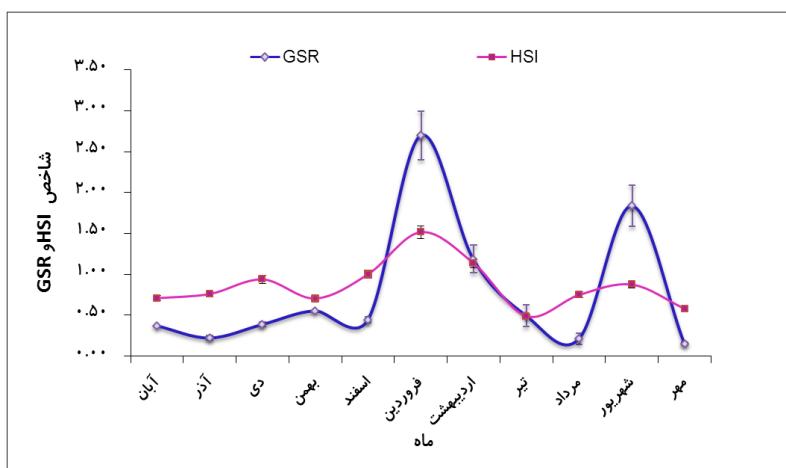
تغییرات ماهانه شاخص نسبی گنادوسوماتیک (GSR) برای کل نمونه‌های ماهی سلطان ابراهیم به تفکیک جنس نر و ماده محاسبه گردید و فصل تخم‌ریزی بر مبنای این تغییرات تعیین گردید. بیشترین مقدار GSR برای ماهی ماده در فروردین ماه ($2/0$) و سپس در شهریور ماه ($1/0$) به دست آمد. برای ماهی

شکل ۱۰: شاخص نسبی گنادوسوماتیک ماهی سلطان ابراهیم (*N. japonicus*) در آب‌های استان بوشهر ۸۵-۸۶

در فروردین به حداقل میزان خود می‌رسد سپس میزان آن کاهش یافته و مجددأ کمی قبل از افزایش GSR در شهریور ماه، مقدار HSI افزایش می‌یابد.

تغییرات ماهانه شاخص گنادی و کبدی به طور همزمان در جنس ماده در شکل ۱۱ نشان داده شده است. با توجه به شکل مربوطه میزان HSI کمی قبل از افزایش GSR، افزایش یافته و

شکل ۱۱: مقایسه شاخص نسبی HSI و GSR در جنس ماده سلطان ابراهیم (*N.japonicus*) در آب‌های استان بوشهر ۸۶-۸۵

تغذیه متوسط قرار می‌گیرد که با نتایج به دست آمده از پژوهش انجام شده در آبهای جنوب کشور $V = 42/5$ درصد میرآخورلی، $V = 53/0$ درصد (سالارپوری و همکاران، $V = 55/2$ درصد (افشاری و همکاران، $V = 52/43$ درصد Manojkumar و ناحیه گوجارات هند) $V = 52/43$ درصد (۲۰۰۴) مطابقت دارد. خالی بودن معده تعداد زیادی از نمونه‌ها می‌تواند به دلیل صید شدن قبل از تغذیه و یا وارد آمدن استرس در هنگام صید می‌باشد که وجود مواد غذایی نیم هضم شده در دهان: تعدادی از نمونه‌ها گواه، ب این ادعای است.

با توجه به وجود دو پیک تخریزی در چرخه تولیدمثاباً
این ماهی، همزمان با پیک دوم تخریزی شدت تغذیه (GSI)
کاهش یافته اما در مجموع با اصول بیولوژیک که بایستی تقدیمه
طی دوره تخریزی به طور چشمگیری کاهش یابد در پیک اول
تخریزی ملاحظه نمی‌گردد که با مطالعات Vinci (۱۹۸۲)
در سواحل کرالا مبنی بر عدم توقف تغذیه در فصل تخریزی و
همچنین مطالعات Bakhsh (۱۹۹۴) در دریای سرخ مبنی بر
وجود تغذیه در سرتاسر سال به جز آگوست (مرداد ماه) هم خوانی
دا.

مطالعات Kuthalingam (۱۹۶۵) در طول سواحل مانگالور نشان داد که در محتویات معده ماهی سلطان ابراهیم، انواع ماهی، میگوی خنجری (*Parapenaeopsis stylifera*) و میگوی (*Metapenaeus dobsoni*) و در ناحیه گوجارات هند هم سختپوستانی چون *Acetes*, میگوهای از جنس *Metapenaeus* و *Parapenaeopsis* و خرچنگ، آخوندک و انواع لارو و بچه‌ماهی (*Manojkumar* ۲۰۰۴) و در ناحیه جیزان دریای سرخ میگو، خرچنگ، کویه‌بود، آمفی‌بود،

٦

رابطه طول وزن فاکتور مهمی در مطالعات بیولوژیکی و ارزیابی ذخایر ماهی است (Abdurahiman و همکاران، ۲۰۰۴). با استفاده از این رابطه امکان تخمین وزن ماهی با داشتن طول ماهی امکان پذیر است. همچنین در مطالعات رشد و توسعه گنلادی، میزان تغذیه، بلوغ و ضریب وضعیت کاربرد دارد (Le Cren, ۱۹۵۱). در این بررسی مقدار عددی حاصل از رابطه طول چنگالی با وزن کل برای کل جمعیت ($b = 2.987321$) نشان می‌دهد که رشد ماهی در تمام ابعاد بدن به صورت یکسان انجام می‌گیرد و به عبارتی این گونه دارای رشد ایزو متريک است (King, ۱۹۹۵). ضمناً به منظور کسب اطمینان از میزان b محاسبه شده و اثبات رشد ایزو متريک ماهی سلطان ابراهيم گوازیم دم رشته‌ای از آزمون t پائولی استفاده شد که اختلاف معنی‌داری مشاهده نگردید.

دهان این ماهی انتهایی و تا حدی مایل و رو به پایین می‌باشد بنابراین به راحتی می‌تواند از نزدیک بستر تغذیه کند که وجود شن ریزه در معده بیشتر نمونه‌ها این موضوع را تأیید می‌کند. وجود خارهای کوتاه کمان آبتشی، معده با دیواره عضلانی و ضخیم، روده کوتاه و با پیچ کم و وجود ۷-۱۱ سکوم گوارشی در محل اتصال معده به روده با عملکرد ترشحات آندوکرینی و افزایش سطح روده‌ای و میزان جذب از ویژگی‌های ماهی‌های گوشت خوار می‌باشد (Tembhre و Kumar، ۱۹۹۶) که همگی نشان‌دهنده تغذیه جانوری این ماهی می‌باشد. میانگین شاخص تهی بودن معده طی یک سال برابر $45/6$ درصد به دست آمد که نشان می‌دهد این آبزی در گروه ماهیان با

فیزیکی و شیمیایی آب دریا (Cavetiviere, ۱۹۸۷) بستگی دارد.

ماهی‌های استخوانی شناسایی شده در معده ماهی سلطان ابراهیم در سواحل کرالا در هند شامل ماهی آنچوی بوده (Vinci, ۱۹۸۲) اما در آب‌های کویت شامل Theraponidae (Trypanchen vagina) و گوییده (Helotes sxlineatus) بود (Euzen, ۱۹۸۷). در دریای سرخ گوازیم ماهیان (Nemipterus japonicus) و حسون ماهیان (Saurida tumbil, S. undosquamis) نمود. طبق گزارشات (Manojkumar, ۲۰۰۴) انواع بچه‌ماهی حسون، زمین‌کن و لارو مارماهی و گیش‌ماهی در معده ماهی مذکور شناسایی شد. در این بررسی حسون ماهی (S. tumbil), گیش‌ماهی، گوازیم دم رشت‌های (N. japonicus), بلنیده، گوییده، شگ‌ماهیان (Sardinella longiceps, Ilisha sp.) و مارماهی شناسایی شد. Nikolsky (۱۹۶۳) علت اختلاف در فراوانی نوع غذا در معده را به فراوانی آن غذا در محیط اطراف مرتب می‌داند. در پایان چنین می‌توان بیان کرد که غذای اصلی ماهی سلطان ابراهیم را انواع سخت‌پوستان تشکیل می‌دهد.

۴ درصد از محتویات معده ماهی مذکور را نماتود تشکیل می‌داد. با توجه به این که در اکثر نمونه‌های تازه، نماتودهای موجود در معده و روده و همچنین روی امعا و احشا زنده بودند و مطالعه هم زمان روی نماتودهای مذکور زندگی انگلی و هم چنین نوع انگل را مشخص نمود (Ghaem Maghami و همکاران, ۲۰۰۸).

در جمیعت ماهی‌ها برای پایداری بین دو جنس، نسبت جنسی بایستی ۱:۱ باشد. در این تحقیق نسبت جنسی محاسبه شده برای ماهی سلطان ابراهیم ۲/۶ : ۱/۰ (نر به ماده) به دست آمد و در تمامی ماههای سال ماده‌ها نسبت به نرها غالب بودند. میانگین نسبت جنسی کل با نسبت ۱:۱ اختلاف معنی‌داری را در سطح ۹۵٪ نشان داد. همچنین در بررسی ماهانه به جز تیر، مرداد و مهر در بقیه ماهها اختلاف معنی‌داری مشاهده شد (شکل ۸).

مطالعات Bakhsh (۱۹۹۴) در ناحیه جیزان دریای سرخ نسبت جنسی نر به ماده را ۱/۰:۱/۷۵ برآورد نمود. Manojkumar (۲۰۰۴) نیز این نسبت را در گوجارات هند ۱/۰:۱ تخمین زد و Raje (۲۰۰۲) از ناحیه وراوال هند این نسبت را ۱/۰ : ۲/۲ گزارش نمود. عمومی (۱۳۸۳) نسبت جنسی

ماهی و انواع نرم‌تنان یافت شد (Bakhsh, ۱۹۹۴). در کل، محتویات دستگاه گوارش نمونه‌های این پژوهش با نمونه‌های مناطق مذکور مطابقت وجود دارد اما اختلافاتی نیز به چشم می‌خورد که این اختلاف در گروه‌های غذایی گونه‌های یکسان مناطق مختلف می‌تواند در ارتباط با در دسترس بودن اقلام غذایی در آن منطقه باشد (Abdel Aziz و همکاران, ۱۹۹۳).

Bakhsh (۱۹۹۴) گزارش کرده که عده غذای این ماهی را سه گروه سخت‌پوستان، نرم‌تنان و ماهی‌ها تشکیل می‌دهند. میگو با ۵۱٪، کوپه‌پود با ۴۲٪ و خرچنگ ریز با ۳۰٪ بیشترین و انواع ماهی، شکم پا، دوکفه‌ای و کرم پرتار درصد کمتری از محتویات معده را به خود اختصاص داده‌اند. بر اساس گزارشات Manojkumar (۲۰۰۴) Acetes (۰/۶۰-۰/۴۰)، میگوهای خانواده پنئیده (۰/۶۹)، آخوندک (۰/۶۲)، خرچنگ (۰/۵۰-۰/۹)، بچه اسکوپید (۰/۴۶) و انسواع لارو و بچه‌ماهی (۰/۷-۰/۳۴) محتویات معده ماهی مذکور را در ناحیه گوجارات هند تشکیل می‌دادند.

مطالعات سالارپوری و همکاران (۱۳۸۹) در خلیج فارس (منطقه جزیره تنب تا هنگام) نشان داد که ستاره دریایی (۴۵٪)، خرچنگ‌ریز (۰/۳۷)، بادام‌شکلان (۰/۳۳)، عرقک ماهی (۰/۲۸) و میگو و ماهی (۰/۱۰) محتویات معده این ماهی را تشکیل می‌دادند. بر اساس گزارشات افساری و همکاران (۱۳۹۰) از شمال دریای عمان در اطراف چابهار، سخت‌پوستان (۰/۶۳)، ماهی‌ها (۰/۹)، نرم‌تنان (۰/۳۶)، کرم‌های نماتود (۰/۲۵)، کرم‌های پرتار (۰/۴)، Sipuncula (۰/۷/۰)، روزنه‌داران (۰/۶)، فیتوپلانکتون (۰/۲)، گیاه دریایی (۰/۱۳) و کرم روبانی (۰/۱) در محتویات دستگاه گوارش این ماهی شناسایی شدند و مطالعات آن‌ها نشان داد که سخت‌پوستان غذای اصلی و ماهی‌ها و نرم‌تنان غذای فرعی به حساب می‌آیند. میرآخوری (۱۳۸۳) گزارش کرده که تغذیه جانوری این آبزی شامل سخت‌پوستان مخصوصاً خرچنگ به عنوان غذای اصلی و آمفی‌پود، میگو و نرم‌تنان به عنوان غذای فرعی و فیتوپلانکتون (از جمله دیاتومه‌ها به عنوان غذای تصادفی محسوب گردیدند). در بررسی حاضر سخت‌پوستان با ۷۸/۲ درصد به عنوان غذای اصلی، نرم‌تنان، ماهی، کرم‌های پرتار و روزنه‌داران به عنوان غذای فرعی و فیتوپلانکتون، خارپوستان و گیاه دریایی به عنوان غذای تصادفی شناخته شدند (شکل ۵). در کل دلیل این اختلافات را چنین می‌توان بیان کرد که حضور یک موجود در رژیم غذایی به قابلیت در دسترس بودن و انتخاب آن به عنوان غذا (Wootton, ۱۹۹۵) و به نوسانات فصلی و فاکتورهای

منطقه تخریزی، به مدت زمان بیشتر باشد (Nikolsky ۱۹۶۳). براساس مطالعات انجام یافته زمان تخریزی ماهی سلطان ابراهیم در مناطق مختلف، متفاوت است که نتایج حاصل از مطالعات در مناطق مختلف در جدول ۲ آمده است که دلیل این تفاوت، شرایط مختلف آب و هوایی بهخصوص دمای آب در مناطق مختلف بوده بنابراین فصل تخریزی یک گونه ماهی در مناطق مختلف، متفاوت می‌باشد (Ragonese و Siddeek ۱۹۹۸؛ Bianchini ۱۹۹۳).

نر به ماده را در آب‌های خلیج فارس ۲/۱ : ۱/۰ به دست آورد. از عواملی که سبب غالبیت یک جنس نسبت به جنس دیگر می‌شود می‌توان به قابلیت صید، ابرار و روش صید، طول عمر، اندازه، مهاجرت، رفتار متفاوت، رشد متفاوت و همچنین اختلاف در میزان مرگ و میر بین جنس‌ها اشاره نمود (Sandový و همکاران، ۱۹۹۴؛ Bevertón، ۱۹۶۴؛ Fumio ۱۹۶۰). تفاوت بین تعداد نرها و ماده‌ها در ماههای مختلف سال و در کل سال می‌تواند ناشی از توقف ماده‌ها نسبت به نرها در

جدول ۲: زمان تخریزی ماهی سلطان ابراهیم در مناطق مختلف

منبع	زمان تخریزی	مکان انجام تحقیق
۱۹۶۵ .Kuthalingam	ژانویه و فوریه	آب‌های هندوستان / مانگالور
۱۹۷۱ .Krishnamoorthi	سپتامبر تا نوامبر	آب‌های دور از ساحل والتیر
۱۹۷۷ .Dan	دو بار در سال، دسامبرتا فوریه و ژوئن تا جولای	آب‌های هندوستان / والتیر
۱۹۸۴ .Murty	اگوست تا آوریل با پیک‌هایی در فوریه و دسامبر	آب‌های هندوستان / کاکینادا
۱۹۹۴ .Bakhsh	نزدیک به یک سال با یک پیک در نوامبر، می	دریای سرخ / جیزان
۲۰۰۳ Rajkumar و همکاران،	جولای تا آوریل با یک پیک در سپتامبر	آب‌های هندوستان / ویساخاپاتنام
۲۰۰۴ .Manojkumar	دو پیک در سال ، نوامبر تا دسامبر و فوریه	آب‌های هندوستان / گوجارات / وراوال
۱۳۸۳ عموبی،	فصل بهار	خلیج فارس
۱۳۸۵ فاضلی،	خرداد و تیر	سواحل خوزستان (خلیج فارس)
تحقيق حاضر	تخریزی طولانی با دو پیک در سال، فروردین، اردیبهشت (پیک اصلی) و شهریور	بخش شمالی خلیج فارس / بوشهر

ماهیان ماده در فروردین و اردیبهشت ماه (با شدت زیاد) و سپس در شهریور ماه (با شدت کم) بیانگر شروع تخریزی می‌باشد (شکل ۱۰). بنابراین براساس آن می‌توان اوج تخریزی ماهی مذکور را تخمین زد و گفت تخریزی این ماهی طولانی بوده و دارای دو پیک تخریزی بهاره و پاییزه می‌باشد و پیک اصلی در بهار و دومین پیک با شدت کمتر در پاییز است.

شاخص هپاتوسوماتیک (HSI) در جنس ماده در اوایل فصل بهار بیشترین افزایش را نشان می‌دهد. این افزایش از بهمن ماه شروع و در فروردین به اوج خود می‌رسد و مجدداً کمی قبل از پیک دوم تخریزی نیز افزایش می‌یابد (شکل ۱۱). این امر همزمان با افزایش میزان زرده در تخمک‌هاست که از فعالیت‌های اصلی کبد در رابطه با تولیدمثل بeshmar می‌آید. افزایش میزان HSI به طور همزمان و یا کمی زودتر از افزایش شاخص گنادی در جنس ماده در بسیاری از گونه‌های ماهیان دریایی گزارش شده است (Wootton، ۱۹۹۵).

در این تحقیق همبستگی مثبت و معنی‌داری بین HSI و GSR جنس ماده مشاهده شد که به نظر می‌رسد در نتیجه

مطالعه بیولوژی تولیدمثل ماهیان می‌تواند در جهت شناخت دقیق چرخه زندگی و ارزیابی ذخایر آن موثر باشد (Sparre و همکاران، ۱۹۸۸). معمولاً قبل از آزادسازی تخمک، وزن تخدمان افزایش یافته و سپس بعد از تخریزی کاهش می‌یابد لذا اغلب از وزن تخدمان جهت مشخص کردن چرخه تولیدمثل ماهی استفاده می‌شود (Nikolsky، ۱۹۶۳).

نتایج این پژوهش نشان داد ارتباط مستقیم بین فراوانی مراحل بلوغ ماهی ماده با شاخص GSR وجود دارد که نشانگر فصل تخریزی است. با توجه به شکل ۹ تخریزی در این ماهی طولانی بوده و از بهمن شروع شده و تا شهریور ماه ادامه می‌یابد که با مطالعات ربانی‌ها (۱۳۸۷) مبنی بر مشاهده لارو گوازیم ماهیان در طی زمان طولانی (خرداد و مهر و آذر ماه) در سواحل استان بوشهر مطابقت دارد قابلیت شاخص گنادی (GSR) در تعیین وضعیت تولیدمثلی و زمان تخریزی در ماهیان به اثبات رسیده است (Biswas، ۱۹۹۳). مطالعه روند تغییرات شاخص گنادی طی یک سال بررسی نشان داد که افزایش ناگهانی GSR (بدلیل جذب آب توسط اوسوسیت‌های

۱۷. عموبی، ف.، ۱۳۸۳. بیولوژی تولیدمثل ماهی گوازیم دم رشته‌ای در آب‌های خلیج فارس. پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال. ۱۳۳ صفحه.
۱۸. فاضلی، ف.، ۱۳۸۵. بررسی بیولوژی رشد و تولیدمثل ماهی گوازیم در سواحل خوزستان (خلیج فارس). پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشکده علوم دریایی و اقیانوسی. ۱۴۲ صفحه.
۱۹. میرآخورلی، ط.، ۱۳۸۳. بررسی بیولوژی تغذیه ماهی سلطان ابراهیم در آب‌های استان بوشهر. پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال. ۱۴۳ صفحه.
۲۰. Abdel-Aziz, S.H.; Khalila, N. and Abdel Magid, S.S., 1993. Food and feeding habits of the common guitarfish, *Rhinobatos rhinobatos* in the Egyption Mediterranean waters. Indian J. Mar. Sci. 22:287-290.
۲۱. Abdurahiman, K.P.; Harishnayak, T.; Zacharia, P.U. and Mohamed, K.S., 2004. Length-weight relationships of commercially important marine fishes and shellfishes of the Southern Coast of Karnataka, India. J. Worldfish, 27:9-14.
۲۲. Bagenal, T., 1978. Methods for assessment of fish production in fresh waters. Blackwell Scientific Pub.Oxford, London. 365P.
۲۳. Bakhsh, A.A., 1994. The biology of thread bream, *Nemipterus japonicus* (Bloch) from the Jizan Region of the Red Sea. J. King Abdulaziz Univ. (Mar.Sci.) Spec. Issue. Vol. 7:179-189.
۲۴. Beverton, R.J.H., 1964. Differential catchability of male and female place in the North Sea and its effect on estimates of stock abundance. Rapp. Cons. Explore. Mer., 155:10-112.
۲۵. Biswas, S.P., 1993. Manual of Methods in Fish Biology. South Asian Publishers Pvt. Ltd., India, 157P.
۲۶. Carpenter, K.E.; Krupp, F.; Jones, D.A. and Zajons, U., 1997. FAO species identification guide for fishery purpose. The living Marine Resources of Kuwait, Eastern Saudi Arabia. Bahrain. Qatar and the United Arab Emirates. Rome, FAO. 293P.
۲۷. Cavetiviere, A., 1987. The feeding regime of the major demersal species of the Ivory Coast (and of the Gulf of Guineu). Center of the Islands Santscruz de Tenerife Spain, Vol. ۲۳-۲۷, ۰۰. ۸۹/۴۸, ۰۰. ۱۲۵-۱۴۳.
۲۸. Dan, S.S., 1977. Intraovarian studies and fecundity in *Nemipterus japonicus* (Bloch). Indian J. Fish., 24: 48-55.
۲۹. Euzen, O., 1987. Food habits and diet

افزایش فعالیت متابولیسمی کبد طی فصل تولیدمثلی باشد HSI و Scott (1992). هیچ‌گونه همبستگی بین GSR و HSI در جنس نر دیده نشد که مشابه نتایج Smith و HSI (1990) روی ماهی کاد اقیانوس آرام و نتایج Scott (1992) روی ماهی *Pagrus auratus* Pankhurst و (1992) باشند. مختصر تغییرات ایجاد شده در HSI جنس نر مربوط به ساخت برخی پروتئین‌های غشایی در هپاتوسیت‌ها جهت سلول‌های زاینده مستقر در بیضه‌ها می‌باشد (حسین‌زاده صحافی، ۱۳۷۶) با توجه به این که کبد محل سنتز و تیلوژنین است (Ng و Idler ۱۹۸۳؛ Selman و Wallace ۱۹۸۱) بنابراین تغییرات در فصل تولیدمثلی در جنس ماده به دلیل تولید و تیلوژنین می‌باشد (Pankhurst و Scott 1992).

منابع

۱. اداره کل امور معاونت صید و بنادر ماهیگیری، ۱۳۹۰. گزارش جمع‌آوری طرح آمار صید در استان‌های جنوبی و شمالی کشور. انتشارات سازمان شیلات ایران. ۱۳۲ صفحه.
۲. افشاری، م.؛ ولی‌نسب، ت. و سیف آبادی، ج. ۱۳۹۰. بیولوژی تغذیه ماهی گوازیم دم‌رشته‌ای (*Nemipterus japonicus*). مجله علوم و فنون دریایی خرم‌شهر، شماره ۱۲ تا ۲۲ صفحات.
۳. حسین‌زاده صحافی، هـ؛ دقوقی، ب. و رامشی، ح. ۱۳۷۹. اطلس نرم تنان خلیج فارس. ناشر مؤسسه تحقیقات شیلات ایران. ۲۰۸ صفحه.
۴. حسین‌زاده صحافی، هـ. ۱۳۷۶. فیزیولوژی تولیدمثل ماهی یال اسبی (*Trichiurus lepturus*) در دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، پایان‌نامه دکتری. ۲۲۲ صفحه.
۵. ربانی‌ها، م.، ۱۳۸۷. شناسایی، تنوع و الگوی پراکنش لارو ماهیان در اکوسيستم جزایر مرجانی خارک و خارکو- خلیج فارس با به‌کارگیری روش سامانه اطلاعات جغرافیایی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، پایان‌نامه دکتری. ۲۱۵ صفحه.
۶. سالاربوری، ع.؛ بهزادی، س.؛ درویشی، م. و مومنی، م.، ۱۳۸۹. تعیین رژیم غذایی ماهی گوازیم دم رشته‌ای (*Nemipterus japonicus*) در آب‌های خلیج فارس، منطقه جزیره تنب تا هنگام. مجله آبیان و شیلات، سال اول، شماره ۳، صفحات ۳۷ تا ۴۶.

۲۲. Ng, T.B. and Idler, D.R., 1983. Yolk formation and differentiation in teleost fishes. In Fish Physiology. Vol. IXA New York. Academic Press. pp. 373-397.
۲۳. Nikolsky, G.V., 1963. The Ecology of Fishes. Ac. Pr. N.Y. 352P.
۲۴. Pauly, D., 1984. Fish population dynamics in tropical waters: a manual for use with programmable calculators, ICLARM. 313P.
۲۵. Ragonese, S. and Bianchini, M.L., 1998. Growth, mortality and yield-per-recruit of the poor cod, *Trisopterus minutus capelanus*, from the Strait of Sicily. Naga, the ICLARM quarterly. Fishbyte section. January-March. pp. ۶۱-۶۹.
۲۶. Raje, S.G., 2002. Observations on the biology of *Nemipterus japonicus* (Bloch) from Veraval. Indian J. Fish. Vol. 49, No. 4, pp. 433-440.
۲۷. Rajkumar, U.; Narayana-Rao, K. and Jose Kingsly, H., 2003. Fishery, biology and population dynamics of *Nemipterus japonicus* (Bloch) off Visakhapatnam. Indian J. Fish. Vol. 50, No. 3, pp. 319-324.
۲۸. Russell, B.C., 1990. FAO Species Catalogue. Family Nemipteridae. An annotated and illustrated catalogue of Nemipterid species known to date. FAO Fisheries synopsis. 12:125.
۲۹. Russell, B.C., 1993. A review of the threadfin breams of the genus *nemipterus* (Nemipteridae) from Japan and Taiwan, with description of a new species. Jap. J. Ichthyol. 39:295-310.
۳۰. Sandovy, Y.; Rosario, A. and Roman, A. ۱۹۹۴. گروپر قرمز، گروپر قرمز grouper, the Red hind, *Epinephelus guttatus*. Environ. Biol. Fish. 41:269-286.
۳۱. Scott, S.G. and Pankhurst, N.W., 1992. Interannual variation in the reproductive cycle of the New Zealand snapper *Pagrus auratus* (Sparidae). J. Fish Biology. 41: 685-696.
۳۲. Siddeek, M.S.M., 1993. Review of fisheries biology of *Scomberomorus* and *Acanthocybium* species in the western Indian Ocean (FAO area ۵۱), ۵th session. Mahe. Seychelles. 4-8 October 1993. Tws/93/217:15.
۳۳. Smith, R.L.; Paul, A.J. and Paul, J.M., 1990. Seasonal changes in energy and the energy cost of spawning in Gulf of Alaska Pacific cod. J. of Fish Biol. 36: 307-316
۳۴. Sparre, P.; Ursin, E. and Venema, S.C., ۱۹۸۸. گروپر قرمز، گروپر قرمز grouper assessment, Part 2, Manual, FAO, Italy, 337P.
۳۵. composition of some fish of Kuwait. Kuwait Bulletin Science, 9: 65-85.
۳۶. Fischer, W. and Bianchi, G., 1984. FAO species identification sheets for fishery purpose. Western Indian Ocean (Fishing area ۵۱). ۲۰۰. ۳. ۲۰۰۰, ۲۰۰۰۰. ۵۸۲ ۰.
۳۷. Fouda, M.M., 1993. Reproductive biology of a Red Sea goby. J. of Fish Biology, 43:139-151.
۳۸. Fumio, M., 1960. Fishery biology of the Yellow-tail, *Seriola quinqueradiata* (T. and S.), inhabiting in the waters surrounding Japan. Mem. Fac. Agric. Kinki Univ. 1:1-3..
۳۹. Ghaem Maghami, S.S.; Khanmohammadi, M. and Kerdeghari, M., 2008. Serrasentis Sagittifer (Acanthocephala: Rhadinorhynchidae) from the Japanese threadfin bream, *Nemipterus japonicus*, in Bushehr waters of Persian Gulf. J. Animl. Vet. Adv. Vol. 7, No. 11, pp. ۱۴۳۰-۱۴۳۳.
۴۰. Jones, D.A., 1986. A field guide to the seashores of Kuwait and Persian Gulf. University of Kuwait. 192 P.
۴۱. King, M., 1995. Fisheries Biology, Assessment and Management. Fishing News Books. 342P.
۴۲. Krishnamoorthi, B., 1971. Biology of the threadfin bream *Nemipterus japonicus* (Bloch). Indian J. Fish. Vol. 18, No. 1-2, pp.1-21.
۴۳. Kumar, S. and Tembhre, M., 1996. Anatomy and Physiology of Fishes. Pub. Viks. 275P.
۴۴. Kuthalingam, M.D.K., 1965. Notes on some aspects of the fishery and biology of *Nemipterus japonicus* (Bloch) with special reference to feeding behaviour. Indian J. Fish. 12: ۵۰۰-۵۰۶.
۴۵. Le-Cren, C.P., 1951. Length-Weight relationship and seasonal cycle in gonad weight and condition in the Perch (*Perca fluviatilis*). J. Anim. Ecol. Vol. 20, No. 2, pp. ۲۰۱-۲۱۹.
۴۶. Manojkumar, P.P., 2004. Some aspects on the biology of *Nemipterus japonicus* (Bloch) from Veraval in Gujarat. Indian J. Fish. Vol. 51, No. ۲, ۱۸۵-۱۹۱.
۴۷. Murty, V.S., 1984. Observations on the fisheries of threadfin bream (Nemipteridae) and on the biology of *Nemipterus japonicus* (Bloch) from Kakinada. Indian J. Fish., 31: ۱-۱۸.
۴۸. Newell, G.E. and Newell, R.C., 1977. Marine plankton. Hutchinson of London, 244P.

-
- ۵۶. **Vinci, G.K., 1982.** Threadfin bream (*Nemipterus*) resources along the Kerala coast with notes on the biology of *Nemipterus japonicus*. Indian J. Fish. 29:37-49.
 - ۵۷. **Wallace, R.A. and Selman, K., 1981.** Cellular and dynamic aspects of oocyte growth in teleosts. American Zoologist. 21:325-343.
 - ۵۸. **Wootton, R.J., 1995.** Ecology of Teleost Fishes. Chapman & Hall, London. 404P.

